

۲۰۲۱/۰۹/۱۸

دوکتور محمد اکبر یوسفی

خاک پاشی خلیزاد به چشمان عقل جهانیان!

داکتر زلمی خلیزاد، نماینده خاص ایالات متحده امریکا که به صفت پیشبرنده "مذاکرات" در رأس "هیأت ایالات

Cheryl Benard

«چریل بنارد»
«بریتی - امریکائی»

Zalmay Khalilzad
Ehepartner

«زلمی خلیزاد»
«افغان - امریکائی»

متحده امریکا" با "هیأت مذاکراتی طالبان" که خود آنان را، هیأت "امارت اسلامی" افغانستان، می دانسته اند، به همه معرفی است. مذاکرات پر سر و صدا در "دوحه"، پایتخت امیر نشین "قطر"، قریب "سه سال قبل" آغاز و به امضای "توافق" بین "ایالات متحده" و یک گروه "عمده طالبان"، یا "امارت اسلامی افغانستان"، انجامید، که نیازمندی، به ارائه معلومات تفصیلی احساس نمی گردد. اخیراً از طریق رسانه ها و میدیاهای الکترونیکی، یعنی تکنالوژی اطلاعاتی جدید، خبری، شنیده شده است که "خلیلزاد": "فرار ناگهانی رئیس جمهور، داکتر اشرف غنی" که تحت حمایت آن قدرت بزرگ قرار داشته است، عامل "سقوط دولت" و در نتیجه مسبب، برهم خوردن "مذاکرات دوحه" و جلوگیری از رسیدن به نتیجه صلح افاده نموده است. متعاقباً یک شخص دیگر، با نام "خرم" که این شخص در ریاست "حامد کرزی" و زمان مأموریت اولی داکتر زلمی خلیزاد که در سال ۲۰۰۱م، در مقام نماینده خاص رئیس جمهور ایالات متحده، بعداً در مقام "سفیر" و حضور "ویسرای" آن قدرت بزرگ، در افغانستان، در مقام های وزارت و «مشاورت» ایفای وظیفه نموده است، هم چنان به عنوان «پشتوانه»، این ادعای یاد شده "خلیلزاد" را، مورد تأیید قرار داده است. قضاوت را به خوانندگان محترم می گذاریم، که چنین نتیجه گیری، به چه نوع آگاهی و حقایق نیازمند بوده باشد. انکشافات

سریع السیر را همه تعقیب می نمودند و نتیجه هم روشن بود که "حامد کرزی"، "عبدالله عبدالله" و "گلبدین حکمتیار"، کسانی بوده اند، که از "فرار رئیس جمهور" خبر می شوند و با "امیر خان متقی" سرپرست فعلی وزارت خارجه، تلفونی تماس می گیرند که افراد خود را بفرستند، غیر از "حامد کرزی"، این دو شخص یاد شده، در صف سائر

رهبران "جهادی" بطور جداگانه و جمعی به پاکستان برای انجام سفرهای رسمی، از طرف دولت پاکستان دعوت شده بودند. این چنین ادعای ساده، که برای هیچ سؤالی هم جای پا نمی ماند، جز اینکه به عنوان «خاک پاشی خلیزاد به چشمان عقل جهانیان» پذیرفته شود، دیگر دلیلی وجود ندارد. «خلیزاد» به حیث مأمور بلند رتبه ایالات متحده آمریکا، در سال ۲۰۰۱م، از جمله طراحان اصلی طرز العمل عملیاتیهای سال ۲۰۰۱م "سینتکوم"، شناخته شده است، که منجر به سقوط «ناگزیری» حاکمیت قسمی «امارت اسلامی افغانستان» در جریان «جنگ داخلی» گردید، و «حرکت طالبان» از همان روز بعد، ایالات متحده و متحدان آنرا، «اشغالگر» دانسته و «جهاد» را تا «خروج آخرین عسکر» اعلان داشتند. از آن روزها به بعد، تمام حکومتهای بعدی را در افغانستان، درین بیست سال اخیر، برسمیت نمی شناخته اند. ما همه به یاد داریم، که پس از ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱م، ایالات متحده توانست در مدت قریب ۱۱ روز حمایت متحدان خود را سازمان بخشد و به اقدامات، «جنگ علیه تروریسم» از افغانستان، علی الرغم شک و تردید و اختلاف نظر، در صف دوستان خود آنها و مخالفت شدید افراطیون اسلامی، باز هم متوسل به آن عمل شدند. آقای خلیزاد کسی بوده است، که بارها با این محتوا، سخن گفته است که: «امریکا در رفتن به افغانستان از هیچ کس به اخذ اجازه نیاز نداشته است و حال هم هر وقت، بخواهد، از آنجا بیرون می شود.» اینکه «مذاکرات دوحه» باید، به چه نتیجه می رسید، نه تنها مغشوش و گردآلود بوده است، بلکه تلاش های گوناگون در «اسلام آباد»، «پیکینگ»، «مسکو»، «تهران» و «انقره» و غیره، نه تنها باعث نا آرامی مردم و بیشتر از همه، سبب نا آرامی «رئیس جمهور دست نشاندۀ واشنگتن» که در حقیقت مانند بعضی از سیاستمداران دیگر، با تابعیت دوگانه، مانند "آقای خلیزاد"، "آقای جلالی" و غیره، مأموران "واشنگتن"، او در جای دیگر و در تحت پوشش احتمالی، عمل می کرده است و بارها، "واهمه" خود را تبارز می داده است و مدعی می شده است که: "استعفاء نمی دهم" و "نمی خواهم"، با "سرنوشت حکومت داکتر نجیب الله" گرفتار شوم. این جمله که در فرق تصویر می بینیم: "این صلح خلیزاد مرگ ابد آزادی و دیموکراسی"، درست به تاریخ ۱۸ سپتمبر ۲۰۱۹م تحریر و بعد نشر شده است. حال شما جناب خلیزاد، چه حرفی دارید وقتی به ارتباط موضوعات ناشی از مأموریت شما، هر روز وزرای متحدان شما، به استعفاء مجبور می شوند. جهان هم چنان شاهد حال بوده است، که "طالبان" با موجودیت «اشرف غنی»، حتی با "هیأت دولت" او هم مذاکره نمی خواستند. از «دوحه هیچ کس امید نتیجه مطلوب» نداشت، غیر از شما. "اشرف غنی" هم که در نتیجه انتخابات اخیر ریاست جمهوری پُر از جعلیات و فریبکاریها و به ظاهر امر ممکن خلاف خواست "واشنگتن" و خلاف "میل" شما "خلیزاد"، انجام گرفته باشد، مگر جهانیان ندیدند که در ختم آن در فاصله کوتاه دو "رئیس جمهور" مراسم قسم را اجراء کردند، که شخص شما "خلیزاد" در مراسم، "ارگ اشرف غنی" اشتراک ورزیدید. بررسی وسیعی که تصویر روشنتر از آنچه بدست آید که شما و "تیم تان" به نمایندگی از ایالات متحده انجام داده اید، مطالعات و وقت زیاد، می خواهد. فقط یک سؤال از شما مذاکره کننده می تواند مطرح شود، که شما، در طول سالها، پس از هر نشست در "دوحه" با "هیأت طالبان"، در سفرهای تان به "کابل"، "اسلام آباد"، "پیکینگ"، "مسکو" و "انقره" باید چه مطرح کرده باشید؟ شما از "اجماع ملی" حرف می زدید، اما تا آخر شنیده نشد، که شما ترکیب آنرا چگونه در نظر داشته اید. وقتی "جنگیهای طالب" می گفتند که "ما با امریکا توافق داریم" و "دولت را برسمیت نمی شناسیم"، شما چه می گفتید؟ برخلاف "مستخدم شما، داکتر محمد اشرف غنی، متفکر دوم جهان، باشنده و تبعه طولانی امریکا؟" و احتمالاً عضو "حزب دیموکرات" در امریکا، مانند شما که در صف "جمهوریخواهان" دارای موقف با اعتبار هستید، مدعی

می شد که "من به امریکاییها گفتم، که خارج شوید!" چنین اظهار را "طرفداران داکتر نجیب الله" نیز به زبان می آورده اند، که گویا "رهبر آنها" شورویها را "بیرون" کرد، "نه مجاهدین"، شما چه فکر می کردید؟ به یاد تان می آوریم که از سیاست سالهای آغاز دهه نود، انتقاد می کردید که "امریکا اشتباه کرد و افغانها را تنها گذاشت." بعد مدعی شدید، که در آینده، تنها نمی گذارد؟ حال چه فکر می کنید؟ این نوشته کوتاه، آغاز جمع آوری حقایق خواهد بود، اگر حیات باقی ماند.

پایان

برای مطالب دیگر دوکتور محمد اکبر یوسفی روی عکس کلیک کنید

